

ІННОВАЦІЙНА УНІВЕРСИТЕТСЬКА ОСВІТА ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Провідну роль у формуванні інноваційної особистості, готової до життя та продуктивної діяльності в нових умовах, відіграє університетська освіта. Саме інноваційний вищий навчальний заклад забезпечує всебічний розвиток студента, його становлення як висококваліфікованого фахівця. Відповідно, інноваційна діяльність університету є об'єктивною умовою його конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг.

Сьогодні інноваційна діяльність безпосередньо ототожнюється з розвитком наукових і виробничих технологій, комерціалізовані результати яких є конкурентоспроможними на ринку товарів та послуг. При цьому державна підтримка надається суб'єктам господарювання всіх форм власності, що реалізують в Україні інноваційні проекти, і підприємствам усіх форм власності, які мають статус інноваційних. Об'єктами інноваційної діяльності є: інноваційні програми і проекти; нові знання та інтелектуальні продукти; виробниче обладнання та процеси; інфраструктура виробництва і підприємництва; організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і соціальної сфери; сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки; товарна продукція; механізми формування споживчого ринку і збуту товарної продукції [1].

Інноваційну діяльність університету розглядають як таку, що має спрямовуватися на створення та впровадження інноваційних продуктів і послуг. Виокремлюють декілька її основних видів: виконання фундаментальних і прикладних наукових досліджень, розвиток власної інфраструктури нововведень, виведення на ринок результатів власної дослідницької діяльності, розробка і реалізація комплексних проектів і програм інноваційного розвитку; навчання інноваційної діяльності викладачів, наукових працівників, аспірантів, докторантів, здобувачів, студентів як фактор відтворення інноваційних кадрів; освітня інноваційна діяльність (створення інноваційних курсів, тренінгів) [4].

Інноваційна освітня діяльність передбачає удосконалення та гармонізацію навчальних планів, розроблення новітніх навчальних планів, навчальних дисциплін для бакалаврського та магістерського рівнів, зокрема іноземними мовами, створення нового покоління міждисциплінарних дослідницьких освітніх програм, удосконалення

системи формування компетенцій бакалаврського та магістерського рівнів на основі їх гармонізації з професійними стандартами роботодавців, розвиток системи «навчання протягом життя» випускників різних років та їх підтримка у професійному зростанні після завершення університету, удосконалення нормативних матеріалів, що регламентують організацію освітньої діяльності в університеті, підвищення гнучкості освітньої підготовки в університеті й удосконалення вибіркового складника навчальних планів, підготовку спільних із зарубіжними партнерами навчальних програм та навчально-методичних видань, підвищення академічної мобільності студентів та викладачів за рахунок їх участі в міжнародних і національних бізнес-форумах, навчально-методичних конференціях, сприяння працевлаштуванню випускників за рахунок укладання тристоронніх угод між університетом, випускником та роботодавцями, запровадження сучасних методик навчання, що базуються на інформаційних технологіях, підтримка наявних форм навчання за рахунок дистанційних технологій, а також розвиток нових форм здобуття знань, розвиток інституційного репозитарію університету, включення спеціалізованих періодичних видань Університету до світових наукометричних баз даних, створення інформаційної платформи обміну знаннями «електронний університет», надання можливості студентам користуватися власними комп'ютерними пристроями в навчальному процесі [3].

В умовах відокремленості університетської науки від академічної та з огляду на системні проблеми матеріально-технічного забезпечення освітньої галузі, розвиток інноваційної діяльності університетів, навіть найбільш потужних, зустрічає на своєму шляху чимало перешкод. Крім того, законодавчо залишається не чітко визначеним поняття інноваційної освітньої діяльності як провідного виду діяльності університету. Тому потужним чинником розбудови інноваційної діяльності в системі вищої освіти стають дослідницькі університети, які забезпечують інтеграцію інноваційної, освітньої та наукової складових. Національний авіаційний університет є одним із перших в Україні дослідницьких університетів, які стають важливою ланкою в інноваційній системі підготовки висококваліфікованих кадрів умовах змін і зростання конкуренції. Це, в свою чергу, сприятиме структурній трансформації економіки та перехід на інноваційні моделі виробництва, а також стимулюватиме зростання рівня затребуваності фахівців наукової та технологічної галузі в Україні [2]. Перспективним напрямом розбудови інноваційної університетської освіти є запровадження підприємницьких університетів, науково-виробничий потенціал яких дає можливість комерціалізувати отримані інноваційні продукти та послуги. Також достатньо інноваційною є ваучерна університетська освіта, яка за рахунок гнучких механізмів фінансування є ефективною.

Література

1. Головка С.Г. Перспективи інноваційного розвитку вітчизняної наукової та освітньої галузі у вимірах сучасного законодавства / С.Г. Головка // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»: зб. наук. праць. – К.: НАУ, 2016. – № 2 (39). – С. 42-49.

2. Іщенко А.Ю. Інноваційні дослідницькі університети як чинник модернізації освітньо-наукової сфери та розбудови суспільства знань. Аналітична записка / А.Ю. Іщенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1427>.

3. Моніторинг законодавчої і нормативно-правової бази інноваційної діяльності в цілому та за стратегічними пріоритетними напрямками науково-технологічного розвитку та інноваційної діяльності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uinte1.kiev.ua/viewpage.php?page_id=539.

4. Шевченко Л.С. Типологізація інноваційної діяльності та інновацій в освітній сфері / Л.С. Шевченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2014/01/Shevchenko.pdf>.

УДК 342.72

Кондратенко В. М., к.ю.н., доцент,
Кіровоградський державний педагогічний
університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ ЯК БАЗОВА ЦІННІСТЬ СУЧАСНОГО ЦИВІЛІЗОВАНОГО СУСПІЛЬСТВА

На сучасному етапі свого розвитку вітчизняне суспільство характеризується прагненням забезпечити максимальну реалізацію прав і свобод людини та громадянина, створити повноцінне громадянське суспільство. Очевидно, що в цьому контексті правам людини в Україні приділяється значна увага, однак недостатньо досліджень, в яких би права людини осмислювалися системно, із залученням філософсько-правового інструментарію та методології. У зв'язку з цим загострюється актуальність дослідження прав людини як фундаментальної суспільної цінності. Еволюційні тенденції в будь-якому суспільстві та державі залежать від того, які цінності є найбільш поширеними серед населення, які моральні ідеали та уявлення покладаються в їх основу.

Слід звернути увагу на той факт, що суспільна мораль є похідною від звичаїв і традицій, пануючих у певному суспільстві, але при цьому вона виходить також із системи норм і правил поведінки, що встановлюються й гарантуються державою. Моральні принципи суспільства є тим взірцем, на який орієнтуються цінності окремих індивідів та їх колективів. У суспільстві, яке як найважливішу соціальну цінність сприймає людину, її